

Met 'Oh my God' de sterren van de Melkweg spelen

Een reli-drama dat afgelopen zondag in Amsterdam de sterren van de Melkweg speelde, danste en zong. Een atheïste, een moderne evangelische moslim, een joodse relishopper, een christenyup en Bud: meer Boeddha dan Boeddha zelf, gingen met de nodige zelfspot aan de slag om in opdracht van het Ministerie van Godsdiensdienst te brainstormen over een revolutionair concept van één nieuwe religie die alle anderen overbodig maakt. Dat leidde tot cynische, verwarrende, emotionele en felle discussies over hun eigen geloof, inclusief het seculiere 'geloof' van de atheïste, die toch ook weer twijfelde. Vlijmscherpe dialogen, subliem geschreven door Rutger Kroon. Het publiek werd geboeid door zo uit het leven gegrepen teksten, ze leken vers geplukt uit huidige discussies in televisieprogramma's, kranten, blogs en op internetsites. "Je moet uitkijken wat je denkt!" Het is Kroon gelukt de essentie ervan samen te vatten in een spannend anderhalf uur. Wil je weten hoe de discussie over religie anno 2010 gaande is, dan moet je Oh my God zien. Uiterst natuurlijk en invoelend gespeeld door theatergroep MGA.

Schrijver Rutger Kroon, regisseur Anil Jagdewsing en politicoloog en journalist Mariwan Kanie praatten zondagmiddag met het publiek na in het drukbezette theatercafé van de Melkweg. De voorstelling Oh my God', het muzikale reli-drama van theatergroep MGA kreeg nogmaals applaus.

En zo ging het over de verwondering dat religie tegenwoordig het gesprek van de dag is, juist ook op scholen. Dat veel mensen, niet alleen scholieren, elkaar in hokjes te lijken willen stoppen van een bepaalde religie. Die lijkt nu je identiteit te bepalen. Alsof je slechts je religie bent, en niet meer dan dat, was de mening van Mariwan Kanie.

Schrijver Kroon, opgegroeid in gereformeerde kringen, zei wars van georganiseerde religie te zijn, vindt religie verontrustend maar ook interessant. Regisseur Jagdewsing komt uit een nest van verschillende religies en kwam daardoor in aanraking met de Pinkstergemeente, met protestanten en het Hindoeïsme, maar werd atheïstisch opgevoed om later zelf zijn geloof te kunnen bepalen.

Sommigen uit het publiek leek het drama een uitstekend discussiestuk voor op scholen, niet in de laatste plaats omdat religie ook een belangrijke component van de politiek is geworden, iets dat een jaar of tien geleden nog ondenkbaar was en zeker op scholen geen discussie was.

Momenteel lijkt religie in de maatschappij polariserend te werken. Daarom alleen al kan dit drama als een spiegel voor het publiek werken, zodat het wellicht gaat denken: 'Oh, my God', waar zijn we mee bezig?

© *Paul Delfgaauw*

© *Foto: Gerlinde de Geus*